ZIUA PRESEI

Mîine este Ziua presei.

Sărbătoresc cu însufleţire această zi, care aniversează data apariţiei primului număr al „Scînteii", nu numai lucrătorii ziarelor, revistelor şi publicaţiilor din ţara noastră, ci şi milioanele de oameni ai muncii care aşteaptă în fiecare zi apariţia ziarelor, pentru a sorbi din paginile lor învăţătura partidului, pentru a afla noile succese obţinute de poporul nostru în munca avîntată pentru desăvîrşirea construcţiei socialiste.

Glorios este drumul pe care l-a străbătut presa comunistă din România! Acest drum a fost deschis de publicaţiile ilegale ale partidului, tipărite şi difuzate cu preţul libertăţii celor mai buni fii ai poporului. Astăzi, sute şi sute de ziare şi reviste, tipărite în tiraje de milioane, iau drumul oraşelor şi satelor, ajung pînă în cele mai îndepărtate colţuri ale patriei, purtînd pretutindeni cuvîntul partidului.

Forţa presei noastre se întemeiază pe conducerea ei de către partid, organizatorul tuturor victoriilor noastre, pe legătura ei permanentă şi nemijlocită cu masele, care se adresează cu încredere ziarelor în toate problemele legate de munca şi de viaţa lor.

De Ziua presei, ziarul nostru felicită călduros pe toţi corespondenţii săi voluntari, harnice albine care string ştiri de pretutindeni, contribuind ca ziarul să fie bine informat, ca iubitorii sportului să cunoască toate aspectele activităţii de cultură fizică. Colaboratori preţioşi, corespondenţii noştri îşi vor exercita în continuare cu aceeaşi înflăcărare, cu aceeaşi dragoste, nobila lor misiune de comandanţi ai opiniei publice.

Cîţiva dintre corespondenţii noştri fruntaşi

PUIU ENACHE
Constanţa

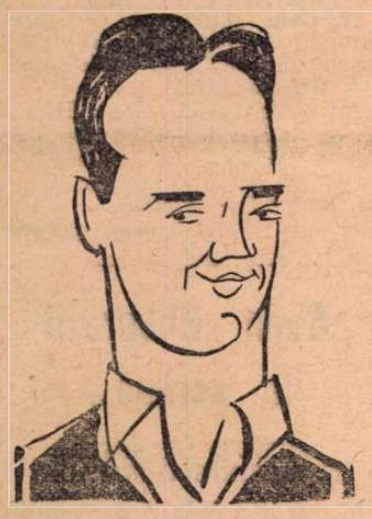

ILIE IONESCU
Sibiu

ILIE GHIŞA
Oradea

DUMITRU DIACONESCU
Iaşi

NICOLAE D. NICOLAE
Bucureşti

In prima zi a campionatului republican de copii

Recorduri şi... recordmani la „Tineretului"

Piscina de la „Tineretului" trăeşte în aceste zile animaţia marilor concursuri. În tribune — spectatori de toate vîrstele, unul mai înfocat decît celălalt. Pe blocstarturi se perindă continuu sute de tineri concurenţi, reprezentanţi ai celei mai tinere generaţii de înotători, care şi-au dat întîlnire la primul campionat republican de copii. Iar oficialii, în ţinută de gală (ca la „internaţionale"), nu mai prididesc controlînd şi corectînd listele celor mai bune rezultate. Pentru că — şi aceasta pare să fie caracteristica debutului acestei competiţii — prima zi a întrecerilor a adus nataţiei noastre o suită de recorduri (7).

Cine au fost eroii primei zile? Să vă facem cunoştinţă cu cîţiva dintre ei. Iată-l, de pildă, pe Gabriel Popovici de la Dinamo. Este cel mai tînăr recordman (9 ani) al acestor campionate. În vara trecută a învăţat înotul cu prof. M. Olaru, iar după 11 luni a ajuns să deţină cel mai bun timp (al categoriei sale de vîrstă) la 100 m bras. Secretul? Antrenamente zilnice de cel puţin două ore, iar în carnetul şcolar de note numai 8, 9 şi 10.

O concurentă mult aplaudată a fost şi clujeanca Gabriela Gonos (100 m liber), care, la cei 14 ani, cu calităţile fizice deosebite şi perseverenţa pe care o manifestă în pregătire, poate atinge o valoare destul de înaltă. Ea este „recordmana catalogului" din acest campionat: un singur 9 şi restul 10. Asta nu o împiedică să facă 10 (!) antrenamente pe săptămînă, iar în... timpul liber, puţină gimnastică şi atletism.

Prof. I. Schuster a adus din Reşiţa o garnitură care se bate pentru locul I în clasamentul pe echipe. Chiar din prima zi Eugen Almer (33,2) şi Mariana Stanciu (34,8) s-au dovedit cei mai rapizi înotători pe o singură lungime de bazin. Munca asiduă din timpul iernii, cînd de fapt s-a pus baza recordurilor de astăzi, îşi spune cuvîntul. Aplauze la „scenă deschisă" au primit şi craulistii Alex. Preda, Nicolae Octavian (din Bucureşti), Ştefan Bisz (Arad), Ştefan Mera (Tg. Mureş), sau brasistele Mihaela Angelescu şi Viorica Faibisch din Bucureşti. Marea recordmană a zilei, o adevărată senzaţie a concursului a fost însă eleva Gica Manafu din Galaţi. Cu o frecvenţă demnă de invidiat, dar cu o tehnică ce mai poate fi cizelată ea a „mers" 3:00,2 la 200 m bras — cea mai bună performanţă românească a anului. Şi, notaţi bine, dunăreanca are doar 14 ani...

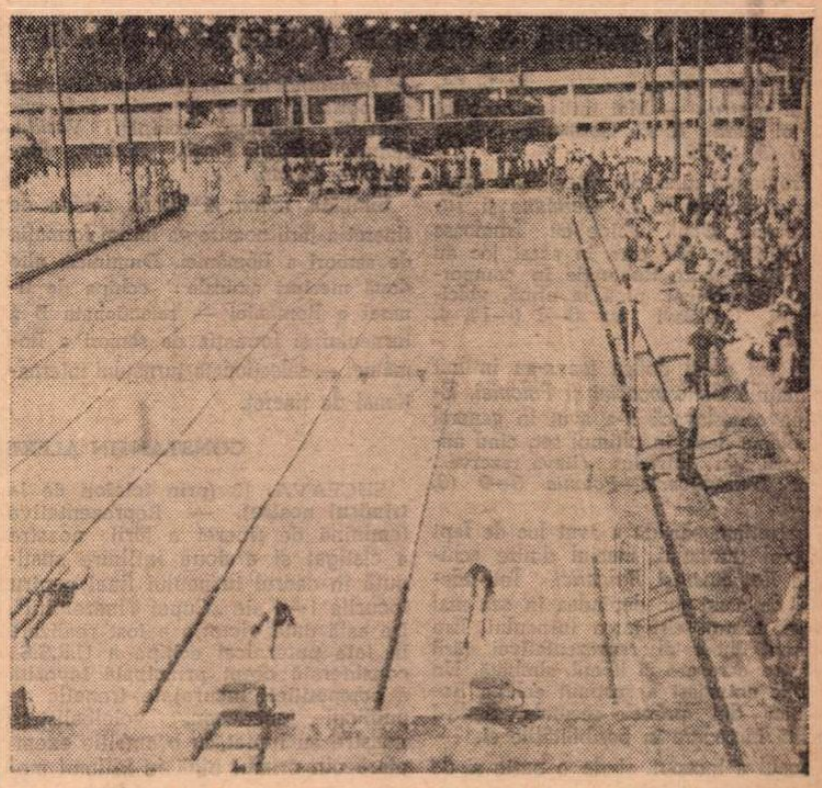

Primul start... Au început întrecerile campionatului republican de copii
Foto: V. Bageac

Întrecerile de abia au început. Să le urmărim mai departe astăzi şi mîine (de la ora 9 dimineaţa şi 17,30 după-amiază).

AD. VASILIU

DIN PROBLEMELE BOXULUI

DE CE CATEGORIA GREA ESTE DEFICITARA?

Deseori, în presa sportivă, la rubrica de box, întîlnim fraza: „Meciul s-a terminat cu scorul da 5—4, deoarece ambele echipe nu au avut reprezentant la categoria grea". Într-adevăr, în ultima vreme „criza" de boxeri grei s-a accentuat chiar şi în multe ţări cu o veche tradiţie în box. La noi „greul" Mariuţan, „boxerul cu părul alb", este încă cel mai bun.

Ne-am propus să facem o scurtă anchetă privind această problemă, profitînd şi de faptul că, de curînd, am avut ca oaspeţi la Bucureşti şi 3 antrenori de peste hotare. Au cuvîntul invitaţii rubricii noastre:

— A. POGGI (ITALIA): „Noi am avut boxeri grei de mare „calibru" cum au fost Cane, Masteghin, De Picollo, Pena şi alţii, care au trecut însă la profesionism, lăsînd un mare gol în rîndurile amatorilor. Am colindat Italia în lung şi-n lat pentru a găsi un „greu". L-am descoperit la Spezzia, pe Bambini. Are calităţi excelente dar, firește, trebuie încă mult lucrat cu el. După constatările mele, tinerii bine dotaţi fizic preferă baschetul, ca jucători pivoţi, sau atletismul. „Greii" trebuie crescuţi progresiv de la categoria uşoară în sus, pentru a învăţa tehnica şi a li se forma capacitatea de rezistenţă".

— K. V. GRADOPOLOV (U.R.S.S): „A fost totdeauna în preocuparea noastră de a găsi un înlocuitor pentru Abramov, triplu campion european la categoria grea. Astăzi avem un greu de valoare în persoana lui Iosizimov. A creşte un boxer pentru categoria grea este o sarcină foarte dificilă, care necesită răbdare şi iar răbdare".

— NATALE REA (ITALIA): „O statistică a noastră a arătat că din 100 de tineri, opt sau zece sînt excelent dezvoltaţi, atingînd la 18—20 de ani greutatea de peste 80 kg. Dintre aceştia cinci nu sînt interesaţi în practicarea sportului, doi sau trei preferă alte discipline, iar doi sînt „fricoşi" şi... se tem de box. Deci!... Cred că cea mai bună metodă pentru depistarea boxerilor de categorie grea este ca antrenorii să cutreiere ţara pentru a găsi elemente, aşa cum se face la fotbal".

— LUCIAN POPESCU: „Tinerii dotaţi pentru box nu se mai fac „grei" pentru că le lipseşte rezistenţa necesară. La categoria grea se înregistrează cele mai multe K. O.-uri, deoarece din cauza greutăţii corporale şi loviturile sînt mai puternice, în timp ce rezistenţa rămîne aproximativ aceeaşi. Mulţi dintrei ei îmbrăţişează alte discipline ca: rugbiul, hocheiul, atletismul sau baschetul. Desigur că şi antrenorii au partea lor de vină. Atunci cînd găsesc un element bun, se grăbesc să-l ducă pe ring şi bineînţeles că... graba strică treaba! Un boxer de categoria grea se formează în aproximativ cinci ani. Deci, perseverenţă şi muncă serioasă".

— P. EPUREANU, arbitru internaţional: „Lipsa „greilor" se datoreşte insuficientei preocupări în această direcţie. Antrenorii nu trebuie să fie comozi. Ei trebuie să alerge, să se osteneacă pentru a găsi elemente corespunzătoare. Cred că, dacă ar exista o preocupare temeinică, s-ar putea găsi 5—6 boxeri care să ajungă la performanţele înregistrate de Mariuţan. La ora actuală am fi putut avea alt campion al categorici de care discutăm, dacă Ghiorghioni, de pildă, era crescut cu atenţie şi i se dădea posibilitatea să se afirme".

— ION POPA, antrenor: „În urmă cu 10 ani aveam „grei" valoroşi deoarece antrenorii se preocupau serios de depistarea boxerilor. Acum ei nu mai au răbdare să caute şi să crească elemente fiindcă sînt interesaţi de obţinerea unor rezultate imediate, atitudine profund greşită. Eu cresc, în prezent, la şcoala sportivă „Viitorul" un boxer, Niculescu, care, cred că în doi ani va putea fi folosit pentru a participa în competiţii importante".

★

Din declaraţiile de mai sus ale antrenorilor şi specialiştilor români şi străini, rezultă clar ce drum trebuie urmat pentru a rezolva problema boxerilor valoroşi la categoria grea. Antrenorii noştri au datoria să caute cu toată seriozitatea elemente noi, să le pregătească cu atenţie, migală şi pasiune.

PAUL OCHIALBI

„OLIMPIADA ALBĂ" PE ECRAN

În mijlocul Capitalei, sub razele arzătoare ale soarelui de august, întîlnim o „oază" de frig, care însă nu lasă rece pe spectatorii bucureşteni: filmul documentar de lung metraj realizat de austriacul **Theo Hörmann** despre **Jocurile Olimpice de iarnă de la Innsbruck.**

Un film fără vedete actoriceşti cunoscute, dar cu foarte multe „stele", figuri familiare iubitorilor de sport din lumea întreagă, dintre care îmi permit doar o succintă enumerare. Marielle şi Christine Goitschel, Lidia Skoblikova, Egon Zimmermann, Sjoukje Dijkstra, Manfred Schnelldorfer etc. etc.

Un film în care decorul natural emoţionează prin măreţie, dezvăluind întreaga vrajă a iernii de pe crestele abrupte ale Tirolului, unde se împletesc şi se desfăşoară zeci şi zeci de întîmplări emoţionante, uneori dramatice, ca de pildă eşecul tînărului patinator francez Allain Calmat care, „dansînd" pe gheaţă după trilurile Ciocîrliei, are un singur moment de nesiguranţă, plătit cu... „tot aurul" unei medalii!

Pelicula „Olimpiada albă" demonstrează în culori cum se duce lupta contra gravitaţiei deasupra imenselor păduri de brazi sau pe luciul metalic al gheţii patinoarului; demonstrează că slalomul este un dans pe plan înclinat, cîştigător fiind numai acela care găseşte ritmul potrivit, sau că săritura de la trambulină reprezintă eliberarea omului de frică şi avîntul lui spre înălţimi, precum în legenda lui Icar.

În fine, filmul lui Theo Hörmann exprimă plastic tocmai ideea Jocurilor Olimpice: înfrăţirea tuturor participanţilor, al căror limbaj comun este limbajul sportului, al tinereţii, al prieteniei.

MIHAI TODEA

ALTITUDINI...

(Urmare din pag. 1)

greş. Şi-a format şi un limbaj al lui, tot în patru timpi: hent, careu, şut, gol. Mizează pe o execuţie impecabilă a şuteurului. Pe temerarul de la „10" nu l-am zărit decît o clipă. Tovarăşul ing. Rădulescu intervine cu o explicaţie:

— **Nivelul 10 a fost finisat. Acolo şi-a spus cuvîntul tînărul Florian Cercelaru. Dacă-l mai vedeţi încă sus... o veche obişnuinţă; revizuieşte ce-a lucrat. Conştiinţa comunistă. Nobilă misiune!**

Pe o altă treaptă a înălţimilor, zorea o fată: zidăriţa Aurelia Lupaşcu. Avea dîrzenia celui ce a hotărît să învingă inerţia, să exemplifice cu forţa ei de femeie cum se construiesc giganţi, cum se cuceresc înălţimile. Cele 12 garsoniere pe care le pune acum „la punct" vor păstra ca o tainică amintire, amprenta unor mîini neîntrecute de maestră. Brigăzile din care fac parte aceşti „piloţi" ai înaltului, sînt adevărate „echipaje de îndrăzneţi". În jur se profilează cîteva din realizările anterioare.

— **Am dat în funcţiune, în cinstea Congresului partidului trei blocuri a patru nivele** — explică inginerul Nasta. **Alte două glisante sînt în plan pentru a doua decadă a anului. Apoi... altele.**

În pauză un alt proiect. Ce-i drept de altă natură.

— **Dacă am făcut primul pas trebuie să-l facem şi pe al doilea. Acum e acum,** avertizează cu avîntul lui tinereşc Emil Cătineanu. Cu echipa de fotbal a şantierului din care face parte au cîştigat campionatul raional „construcţii" şi au promovat recent în „oraş 2". Acum propun remanieri în echipă, discută aprins despre tehnică şi mult despre viitor. Cristian Rădulescu, elev în clasa a XI-a, iar în vacanţă component al lotului de glisare, are un cuvînt greu de spus într-ale sportului. A învăţat tainele fotbalului la Rapid, unde-i de altfel în lotul de juniori. Oricum impune!

— **Antrenamentele după-amiază la 6,** se aude un glas, probabil al căpitanului echipei, fiindcă cineva îi strigă din urmă:

— **Căpitane, la ce nivel te sui?**

— **Mă duc la „9".**

În strălucirea dimineţii care anunţă 35° mai prind încă o dată chipurile celor de la înălţimi: nimic nu-i clintea de la hotărîrea luată.

— Macaraua la „7"!

— Vopsea la „9"!

...Hent, careu, şut, gol... mizează pe execuţia impecabilă a mistriei.